

DOM

afsagt den 11. oktober 2016 af Vestre Landsrets 13. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Karen Foldager og Peter Juul Agergaard (kst.)) i ankesag

V.L. S-0085-16

Anklagemyndigheden
mod

T

Født april 1984

(advokat Torben Voss, Aalborg)

Retten i Aalborg har den 4. januar 2016 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 1-6398/2015).

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at den frihedsstraf på 9 måneders fængsel, der ved kendelse den 12. september 2012 fra Amtsgericht Nordhorn i Tyskland blev gjort ubetinget, fuldbyrdes i Danmark.

Tiltalte T har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

Af kendelsen af 12. september 2012, hvorved Amtsgericht Nordhorn tilbagekaldte strafudsættelsen med prøvetid, fremgår bl.a.:

”...

Den dømte er ved dom afsagt af Amtsgericht Nordhorn den 12.04.2012 (journalnummer: 6 Ls 606 Js 6408 (20/11)) blevet idømt en frihedsstraf på 9 måneder.

Fuldbyrdelsen af denne straf blev udsat med prøvetid.

Samtidig blev det ved kendelse af 12.04.2012 bl.a. pålagt den dømte:

at betale et beløb på EUR 500,- i månedlige rater á EUR 50,- til Delstatskassen.

Den dømte er blevet gjort bekendt med betydningen af strafudsættelse med prøvetid.

Den dømte har fra første færd undladt at erlægge betalinger og har heller ikke godtgjort, at det på grund af hans personlige eller økonomiske forhold ikke har været muligt for ham at opfylde det /de respektive påbud.

En erindringskrivelse fra Retten dateret 27.06.2012 har den dømte ikke reageret på.

Trods behørig indkaldelse er den dømte – uden gyldig grund – udeblevet fra retsmødet d.d.

Han har således groft og vedholdende overtrådt det/de meddelte påbud (§ 56f, stk. 1, nr. 3 i den tyske Straffelov).

Strafudsættelsen med prøvetid vil derfor være at tilbagekalde (§ 56f, stk. 1 i den tyske Straffelov).

...”

Sagen blev i retsmøde den 21. marts 2016 udsat på, at anklagemyndigheden skulle dokumentere, hvordan T var blevet indkaldt til retsmødet den 12. september 2012 ved Amtsgericht Nordhorn. Anklagemyndigheden skulle endvidere indhente oplysninger fra CPR vedrørende T's registreringer siden 2010 og indhente udeblivelsesdom af 28. april 2011.

Statsadvokaturen i Osnabrück har ved brev af 20. april 2016 besvaret henvendelsen bl.a. således:

” ...

Under henvisning til Deres forespørgsel af 12. april 2016 skal jeg meddele Dem, at T i forbindelse med at han blev afhørt af Toldefterforskningsafdelingen i Essen – tjenested Nordhorn – den 30.11.2010 efter relevant belæring, har udpeget hr. toldassistent X som forkyndelsesbefuldmægtiget.

Eftersom han ikke har betalt det beløb, der blev pålagt ham i kendelsen om betinget dom, blev han med skrivelse af 27.06.2012 gennem sin forkyndelsesbefuldmægtigede formånet om at betale.

Da han fortsat ikke har præsteret nogen betaling, blev han med skrivelse af 9.8.2012 gennem sin forkyndelsesbefuldmægtigede hørt om tilbagekaldelsen af at gøre straffen betinget.

Tilbagekaldelsen af at gøre straffen betinget fulgte den 12.09.2012, efter at T ikke indfandt sig til mødet, hvor høringen skulle finde sted.

Efter at tilbagekaldelsen af at gøre straffen betinget var foretaget den 12.09.2012 blev der den 18.10.2012 fulgt op med en tilsigelse til at komme og afsone straffen.

Eftersom tilsigelsen om at komme og afsone straffen ikke kunne forkyndes, og eftersom T's opholdssted var ukendt, blev der den 19.11.2012 udstedt en national ordre om at fuldbyrde en anholdelse, og den nationale eftersøgning blev indledt (i Tyskland).

Eftersom den nationale eftersøgning ikke havde noget resultat, blev der med europæisk arrestordre af 11.10.2013 indledt en international eftersøgning.

...”

Af de vedlagte bilag fremgår, at påmindelsesbrevet af 27. juni 2012 og høringsbrevet og indkaldelsen af 9. august 2012 til retsmødet den 12. september 2012 er stilet til T på adressen Vej 1, men er sendt gennem den forkyndelsesbefuldmægtigede X, der har bekræftet at have modtaget brevene.

Det fremgår af udskrift fra CPR, at T den 16. december 2010 var tilmeldt adressen Vej 1, og at han fra den 21. maj 2012 til den 18. oktober 2012 var tilmeldt adressen Vej 2.

Sagen blev i retsmøde den 6. juli 2016 udsat på, at anklagemyndigheden ville indhente oplysninger fra de tyske myndigheder om den befuldmægtiges opgaver, og hvad den befuldmægtige konkret havde foretaget sig i sagen.

Statsadvokaten i Osnabrück har den 5. september 2016 besvaret forespørgslen således:

”...

Den ”forkyndelsesbefuldmægtigedes” funktioner fastsættes i § 132 i den tyske lov om strafferetspleje. Bestemmelsens ordlyd er som følger:

”§ 132 (øvrige forholdsregler)

Såfremt den sigtede, som er stærkt mistænkt for en forbrydelse, ikke har fast adresse eller ophold inden for denne lovs gyldighedsområde, og forudsætningerne for en fængslingskendelse ikke foreligger, så kan det påbydes, for at sikre gennemførelse af straffesagen, at den sigtede

1. betaler en passende sikkerhed for den forventede bødestraf og sagsomkostningerne og
2. befuldmægtiger en person, som er bosiddende inden for den kompetente domstols distrikt, til at modtage forkyndelser

§ 116 a stk. 1 gælder tilsvarende.

Kun dommeren, ved risiko for restance også statsadvokaten og dennes efterforskningsmedarbejdere (§ 152 i tysk lov om domstolsforfatning), kan træffe denne afgørelse.

Hvis den sigtede ikke overholder påbuddet, kan transportmidler og andre ting, som den sigtede har med sig, og som tilhører ham, blive beslaglagt. §§ 94 og 98 gælder tilsvarende.”

I forbindelse med sin afhøring på toldefterforskningskontoret den 30. november 2010 har T efter henvisning til betydningen af en forkyndelsesbefuldmægtiget udpeget

hr. toldassistent X som forkyndelsesbefuldmægtiget.

Med skrivelse af 27. juni 2012 blev han påmindet om at betale pengepåbuddet.

Forkyndelsen af denne skrivelse er tilgået den forkyndelsesbefuldmægtigede, som den 8. august 2012 meddelte byretten i Nordhorn, at brevet til hr. T ikke kunne forkyndes.

Skrivelsen af 9. August 2012 blev igen forkyndt til den forkyndelsesbefuldmægtigede, som modtog den den 27. august 2012. Af akterne fremgår det ikke, om det er lykkedes for den forkyndelsesbefuldmægtigede at videregive skrivelsen til T

I henhold til tysk lovgivning betragtes en forkyndelse til den sigtede som værende udført, når den er tilgået den af ham udpegede forkyndelsesbefuldmægtigede....”

Forklaringer

T har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

T har supplerende forklaret, at han kom til Danmark i 1994. Han var da 10 år. Han ser sin søn hver torsdag og hveranden weekend. Da hans ven fik et girokort med bøden fra de tyske myndigheder, prøvede han 2 gange telefonisk at kontakte de tyske myndigheder for også at få et girokort. Han fik ikke noget ud af det. Han forsøgte at give de tyske myndigheder sin nye adresse, men fik aldrig tilsendt et girokort. Han har altid været tilmeldt på folkeregisteret, men han har haft forskellige adresser. Han har boet sammen med andre. Når han ringede til myndighederne i Tyskland, var der ingen, der kendte hans sag, og der var ingen, der kunne hjælpe ham. Han havde ikke længere kontakt med sin forsvarer, og han tænkte ikke på at genetablere kontakten. Han kender intet til den udeblivelsesdom af 28. april 2011, der fremgår af hans straffeattest. Han har aldrig modtaget et bødeforlæg eller andet vedrørende dette forhold, og han kender intet til det. Han var arbejdsløs, da han var i Tyskland i november 2010. Han fik arbejde 1. februar 2011 som industrioperatør på , hvor han fortsat er beskæftiget. Det vil være en katastrofe for hans liv at skulle afsone de 9 måneders fængsel. Han vil miste sit arbejde og forbindelsen til sin søn. Det har medført en del stress for ham, at der mødte to betjente op på hans arbejdsplads i 2015 og oplyste ham om, at han var efterlyst som følge af sagen fra 2010. Han har fast arbejde, bopæl og telefon, hvorfor det er meget overraskende for ham, at myndighederne ikke har henvendt sig tidligere. Da sagen kørte i Tyskland, fik han heller ikke nogen indkaldelse, og pludselig var han efterlyst. Han havde givet myndighederne i Tyskland sin adresse oprindeligt, men var flyttet siden. Han fik overhovedet ikke tilsendt noget fra Tyskland efterfølgende, heller ikke til retsmødet den 12. september 2012. Han kunne betale bøden, da hans kammerat fik sit girokort, og han kan fortsat betale. Han tænkte ikke på at skrive til myndighederne i Tyskland.

Da han blev anholdt, var der en tolk til stede, men han forstod ikke, hvad en befuldmægtiget var. Han har aldrig talt med X og har aldrig fået noget fra ham. Han talte først med sin beskikkede forsvarer i retten, og de talte ikke om X og hans funktion. Hans onkel bor på Vej 1 ; Han boede hos ham i en periode, mens han var ved at blive skilt fra sin ægtefælle. Han blev uvenner med onklen, hvorfor han blev smidt ud. Han fandt midlertidigt sammen med sin ægtefælle igen, hvorfor han blev tilmeldt på adressen Vej 2 igen. Han husker ikke, om han fik nogen papirer

med sig, da han blev løsladt i Tyskland. Han blev i retten vejledt om, at han skulle betale en bøde, og at der ville komme en opkrævning. Det kom der aldrig

Landsrettens begrundelse og resultat

Spørgsmålet om fuldbyrdelse af den tyske straffedom på 9 måneders fængsel skal i medfør af udleveringslovens § 10 b, stk. 3, afgøres efter reglerne i lovbekendtgørelse nr. 213 af 22. februar 2013 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i EU, jf. kapitel 6 a.

Straffen på 9 måneders fængsel, som T blev idømt ved den tyske dom, overstiger ikke strafferammen i de tilsvarende danske bestemmelser. Straffen er heller ikke på grund af sin art uforenelig med sanktionen i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling. Straffen kan herefter efter § 29 b i EU-fuldbyrdelsesloven ikke fastsættes lavere, ligesom straffen heller ikke kan gøres helt eller delvis betinget, hverken med eller uden vilkår om samfundstjeneste. Byretten har derfor ikke haft hjemmel til at fastsætte en yderligere prøvetid som sket.

Sagsbehandlingen har været langvarig. Kendelsen om udløsning af frihedsstraffen blev afsagt den 12. september 2012, og det kan lægges til grund, at der har været en død periode i sagsbehandlingen fra udstedelsen af arrestordren i oktober 2013 og til den første afhøring af T i Danmark den 23. marts 2015. T har forklaret, at han var bekendt med, at hans ven, den medtiltalte, fik et girokort til betaling af bøden, og at han selv ud over to telefonopkald til den tyske domstol ikke foretog sig videre for at få betalt den idømte bøde. Under disse omstændigheder og efter en samlet vurdering finder landsretten, at sagsbehandlingstiden ikke har været så urimelig langvarig, at det forhold i sig selv fører til, at en fuldbyrdelse af straffen på 9 måneders fængsel vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, og at fuldbyrdelse af den grund kan afslås.

T var ikke personligt til stede i retsmødet den 12. september 2012, hvor strafudsættelsen med prøvetid blev tilbagekaldt, og anklagemyndigheden har ikke godtgjort, at T fik underretning om retsmødet. Spørgsmålet er herefter, om fuldbyrdelsen skal afslås i medfør af bestemmelsen i EU-fuldbyrdelseslovens § 29 d, nr. 6.

Højesteret har i en utrykt kendelse af 4. januar 2012 taget stilling til udlevering af en domfældt til Polen med henblik på fuldbyrdelse af en reststraf, der var udløst som følge af vilkårsovertrædelse. Der var enighed mellem parterne i sagen om, at den domfældte ikke havde fået forkyndt indkaldelse til det retsmøde, hvor domstolen i Polen besluttede, at reststraffen skulle fuldbyrdes, og at han heller ikke på anden måde fik underretning om tid og sted for retsmødet. Højesteret slog i afgørelsen fast, at bestemmelsen i dagældende udleveringslovs § 10 g, hvorefter udlevering med henblik på fuldbyrdelse af en udeblivelsesdom, hvorved der er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kun kan finde sted, hvis indkaldelsen til domsforhandlingen har været forkyndt for den pågældende personligt, eller den pågældende på anden måde har fået underretning om tid og sted for domsforhandlingen, ikke fandt anvendelse på en afgørelse om efterfølgende ændring af en foranstaltning som følge af vilkårsovertrædelse. Højesteret henviste i sin afgørelse til bestemmelsens ordlyd sammenholdt med ordlyden af artikel 5 i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 og den præcisering, som skete ved Rådets rammeafgørelse af 26. februar 2009.

Landsretten finder på baggrund af ovennævnte afgørelse, at bestemmelserne om forkyndelse og underretning i EU-fuldbyrdelseslovens § 29 d, nr. 6, ikke finder anvendelse på en afgørelse om ændring af en betinget dom som følge af vilkårsovertrædelse.

Herefter og da det lægges til grund, at T blev indkaldt til retsmødet den 12. september 2012 efter gældende tyske bestemmelser, og da der ikke i øvrigt er grundlag for at afslå fuldbyrdelse, tager landsretten anklagemyndighedens påstand til følge. Tiltalte var frihedsberøvet i 17 dage i forbindelse med varetægtsfængslingen i Tyskland.

Efter omstændighederne skal statskassen betale sagens omkostninger for begge retter.

Thi kendes for ret:

Den frihedsstraf på 9 måneders fængsel, der ved kendelse den 12. september 2012 fra Amtsgericht Nordhorn i Tyskland blev gjort ubetinget, fuldbyrdes i Danmark.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for begge retter.

Elisabeth Mejnertz

Karen Foldager

Peter Juul Agergaard

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 11. oktober 2016.

Birgitte Borup

stedfortræder

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 4. januar 2016

Rettens nr. 1-6398/2015

Politiets nr. ANEC-99997-03702-13

Anklagemyndigheden
mod

T

Født april 1984

Retsmødebegæring er modtaget den 7. september 2015.

T

er tiltalt for overtrædelse af .

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fuldbyrdelse af den ved dom afsagt 12. april 2012 af Amtsgericht Nordhorn i Tyskland fastsatte straf på 9 måneders fængsel.

Sagens oplysninger

Af retsmødebegæring modtaget 7. september 2015 fremgår følgende:

"...

Under henvisning til lovbekendtgørelse nr. 213 af 22. februar 2013 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union § 54 a, anmoder jeg herved om retsmøde i sagen mod

T

der ved dom afsagt den 12. april 2012 af Amtsgericht Nordhorn, Tyskland blev idømt en straf af fængsel i 9 måneder for overtrædelse af den tyske lovgivning om euforiserende stoffer, ved den 30. november 2010 ulovligt at have indført 168,35 kg khat fra Nederlandene til Tyskland. Dommen blev gjort betinget men senere gjort ubetinget, idet T ikke overholdt vilkårene for den betingede dom.

T

har anmodet om at afsone den tyske dom i Danmark.

Den 2. juni 2015 bestemte Justitsministeriet i medfør af udleveringslovens § 10 b, stk. 2, at der ikke skal ske udlevering af T til Tyskland, men at Danmark i stedet overtager fuldbyrdelsen af dommen.

Ved skrivelse af 23. juni 2015 orienterede Justitsministeriet de tyske myndigheder om Justitsministeriets afgørelse om ikke at udlevere T til Tyskland men i stedet overtage fuldbyrdelsen af den tyske dom.

Herefter fremsendte de tyske myndigheder ved skrivelse af 3. august 2015 relevante dokumenter i sagen.

Anklagemyndigheden nedlægger påstand om dom til fuldbyrdelse af fængselsstraf, jf. lovbekendtgørelse om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union § 52, stk. 2.
..."

Af Justitsministeriets brev af 1. september 2015 til Nordjyllands politi fremgår bl.a. følgende:

"...

1. Ved europæisk arrestordre af 11. oktober 2013 har de tyske myndigheder anmodet om udlevering af T til straffuldbyrdelse i Tyskland, hvor han er idømt fængsel i 9 måneder for overtrædelse af den tyske lovgivning om euforiserende stoffer.

Det fremgår af sagen, at T ved dom af 12. april 2012 fra Amtsgericht Nordhorn, Tyskland, blev idømt en betinget dom på 9 måneders fængsel for overtrædelse af den tyske narkotikalovgivning ved den 30. november 2010 ulovligt at have indført 168,35 kg khat fra Nederlandene til Tyskland. Dommen blev senere gjort ubetinget, idet T ikke overholdt vilkårene for den betingede dom.

T blev den 23. marts og den 11. maj 2015 afhørt til sagen af Nordjyllands Politi, hvor han bla. anmodede om at afsone den tyske dom her i landet. Nordjyllands Politi har den 16. april og den 22. maj 2015 forelagt sagen for Justitsministeriet til afgørelse, jf. politiets j.nr. 5100-83250-00001-15.

Den 2. juni 2015 bestemte Justitsministeriet i medfør af udleveringslovens § 10 b, stk. 2, at der ikke skal ske udlevering af T til Tyskland, men at Danmark i stedet overtager fuldbyrdelsen af den dom, der er omhandlet i udleveringsbegæringen.

Ved e-mail af 16. juni 2015 har advokat Torben Voss på vegne af T oplyst, at T ikke ønsker at påklage Justitsministeriets afgørelse af 2. juni 2015, og afgørelsen efter udleverings-

loven er derfor endelig.

2. Ved skrivelse af 23. juni 2015 orienterede Justitsministeriet de tyske myndigheder om Justitsministeriets afgørelse om ikke at udlevere T til Tyskland men i stedet at overtage fuldbyrdelsen af den tyske dom.

I den forbindelse vejledte Justitsministeriet de tyske myndigheder om, at fuldbyrdelsen af dommen i Danmark vil ske i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union. Brevet til de tyske myndigheder vedlægges i kopi.

Ved skrivelse af 3. august 2015 har Justitsministeriet modtaget oplysninger til brug for overførselssagen fra de tyske myndigheder, herunder kopi af dommen af 12. april 2012 fra Amtsgericht Nordhorn. Brevet fra de tyske myndigheder vedlægges i kopi.

..."

I brev dateret 3. august 2015 fra Staatsanwaltschaft Osnabrück til Justitsministeriet fremgår bl.a. følgende af oversættelsen:

"...

Det attesteres hermed:

at Amtsgericht Nordhorn - domsmandsretten - (journalnummer: 6 Ls 606 Js 6408/11 (20/11)) ved dom af 12. april 2012 (journalnummer: 6 Ls 606 Js 6408/11 (20/11)), som siden den 12. april 2012 har været retskraftig, har idømt T, en frihedsstraf på 9 måneder for i forening med andre ulovligt at have indført euforiserende stoffer i ikke ubetydelig mængde. Fuldbyrdelsen af frihedsstraffen er udsat med fastsættelse af prøvetid

Ved kendelse afsagt af Amtsgericht Nordhorn af samme dato er prøvetiden fastsat til 3 år. Den dømte er bl.a. blevet pålagt til Delstatskassen at betale et beløb på EUR 500,-, som vil være at erlægge i månedlige rater á EUR 50,- senest den 10. i måneden, første gang pr. førstkommende betalingstermin, efter at dommen er blevet retskraftig.

Dommen og kendelsen om strafudsættelse med prøvetid er afsagt i overværelse af den dømte og denne forsvarer.

Ved kendelse afsagt af Amtsgericht Nordhorn den 12. september 2012, som siden den 05. oktober 2012 har været retskraftig, er kendelsen om strafudsættelse med prøvetid blevet tilbagekaldt. Tilbagekaldelsen af strafudsættelsen med prøvetid er sket, fordi den dømte ikke har indbetalt de penge, det er blevet ham pålagt at betale.

Den Europæiske Arrestordre er udstedt med henblik på at sikre fuldbyrdelse

af frihedsstraffen. Af frihedsstraffen på de 9 måneder, der skal afsones, er 17 dage afsonet i kraft af varetægtsfængslingen, der skal modregnes.

Det oplyses endvidere, at der efter tysk ret er mulighed for løsladelse efter afsoning af 2/3 af straffen, i hvilke forbindelse den resterende straf, der skal afsones, herefter vil blive udsat med prøvetid.

...."

Af præmisserne for dommen af 12. april 2012 fremgår følgende af oversættelsen:

"...

De to tiltalte er trods behørig indkaldelse uden gyldig grund udeblevet fra den hovedforhandling, der oprindeligt var berammet til den 09.06.2011. Der blev derfor den 10.06.2011 udstedt en arrestordre på begge. Begge er den 28.03.2012 af de danske myndigheder overgivet til de tyske myndigheder og er på denne dato anholdt. De har frem til datoen for hovedforhandlingen været varetægtsfængslet.

De tiltalte har i forening gjort sig skyldige i følgende:

Den 30.11.2010 rejste de to tiltalte ved Bad Bentheim i den personbil, der tilhørte tiltalte T , og som også blev ført af denne, og i hvilken tiltalte T2 befandt sig som passager, via motorvejen ind i Forbundsrepublikken Tyskland. I den forbindelse medførte de 168,35 kg khat med et indhold af aktivt stof på 88,6 g cathinon-base. De tiltalte ville angiveligt i forening med andre konsumere disse stoffer under en familiefest i Danmark. Stofferne er blevet konfiskeret.

De tiltalte har aflagt fuld tilståelse. De har gjort sig skyldige i ulovlig indførsel i forening af euforiserende stoffer i ikke ubetydelig mængde. Efter fast retspraksis ligger grænsen for en ikke ubetydelig mængde ved 30 g cathinon-base. Denne grænse er overskredet med næsten det tre-dobbelte.

Ved strafudmålingen er det i hvert enkelt tilfælde lagt til grund, at der er tale om en mindre alvorlig sag. Det fandtes således i sidste ende at være tilstrækkeligt, men også nødvendigt, at idømme begge de tiltalte hver især en frihedsstraf på 9 måneder, hvis fuldbyrdelse blev udsat med prøvetid.

..."

T har afgivet forklaring, der er gengivet i retsbogen.

T er i øvrigt ikke tidligere straffet.

Retten's begrundelse og afgørelse

Det følger af § 29 b, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, at en afgørelse om fængselsstraf fuldbyrdes

i Danmark efter anmodning fra en anden medlemsstat, hvis den domfældte befinder sig her i landet, og der ikke er grundlag for at afslå fuldbyrdelse. De faktiske omstændigheder i nærværende sag har stor lighed med det tilfælde, som forelå til bedømmelse i Vestre Landsrets dom af 15. januar 2015, refereret i TfK 2015 352/2, og betingelserne for fuldbyrdelse efter loven findes således opfyldt.

Det lægges til grund, at T hverken før eller efter 30. november 2010 har begået kriminalitet, og at han har endog særdeles gode personlige forhold. I lyset heraf finder retten, at den samlede sagsbehandlingstid har været så langvarig, og at fængselsstraf vil medføre så betydelig skadevirkning for T at det helt konkret vil stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 6 at fuldbyrde fængselsstraffen på 9 måneder, herunder med reduktion for perioden med vare-tægtsfængsling.

På den baggrund fastsættes en yderligere prøvetid på 2 år.

Thi kendes for ret:

Den T ved dom af 12. april 2012 af Amtsgericht Nordhorn, Tyskland, idømte fængselsstraf på 9 måneder fuldbyrdes ikke, hvis T ikke begår noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Christian Lundblad
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I AALBORG, den 4. januar 2016

Lene Carlsen
kt.fm. tlf. 99688590